

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXXXVI. Confirmat Decreta noviter edita, pro regularis disciplinæ
instauratione in Religione Minorum Conventualium S. Francisci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

riorum quorumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut eorundem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Martii 1660, Pontificatus Nostri Anno quinto.

Contrariis
derogat.Dat. P. An. 5.
die 8. Martii.

LXXXVI.

Confirmat Decreta noviter edita, pro regularis disciplinæ instauratione in Religione Minorum Conventualium S. Francisci.

Edita An. D.
1660.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inscrutabili divinæ Sapientiæ arcano in Sacra Principis Apostolorum Cathedra, meritis licet imparibus, collocati, illis quæ pro felici religionis Ordinum in Ecclesia Dei piè, sanctèque plantatorum, ac uberes bonorum operum fructus proferre juxta fatigentium directione, & gubernio providè dignoscuntur emanasse, libenter cum à nobis petitur, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus de Varese Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod aliàs à Diffinitorio generali ejusdem Ordinis, ad necessarium regularis disciplinæ præsidium, & incrementum, edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet.

Generale Diffinitorium Romæ congregatum Anno 1659. Præsidente Reverendiss. P. Mag. Jacobo Fabretto de Ravenna Ministro Generali, cupiens eidem Ministro adjutricem dare manum pro instauratione Regularis disciplinæ Ordinis, non ab observantia Urbanarum Constitutionum declinare, sed ejusdem observantiæ indemnitati consulere arbitrat, dum dubia aliquot contingentiæ enodare, & nonnulla, quæ tempori minus adaptata comperta sunt modificare (ablegatis, quæ in contrarium inoluerunt corruptelis) opportunum censuit; Idcirco sequentes declarationes, sanctionesque subtexere, & Sanctissimo exhibere decrevit, ut Apostolicæ confirmationis robore implorato, insertas eas dictarum Urbanarum Constitutionum volumini habeamus veluti totius operis coronidem.

Primo igitur districtè injungitur cuilibet Provinciæ Diffinitorio, ut in proximo futuro Capitulo requisita examinare non negligat Magistrorum suorum ad Lauream promotorum ab ultimo Capitulo Generali ad hæc usque tempora; soli verò admittantur per secreta suffragia, qui ad præscriptum Urb. Constit. instituti probabuntur, arceantur verò in fraudem promoti, & absque expressa Sedis Apostolicæ facultate.

Teneatur etiam idem Diffinitorium in proxima Congregatione Provinciali requisita itidem examinare cuilibet Diffinitorio perpetui meritorum tituli instituti post Capitulum Generale præfactum, & hi solum approbentur, secretis suffragiis, de quorum meritis legitimè constiterit, ad tenorem dictarum Constitutionum, cæteris exclusis

quavis possessione non obstante, & omni meritorum æquiparantia explosa, excepta lectura triennali supra cursum duodecim annorum, quam in supplementum indulgendam fore decernimus Regentibus studiorum, quibus non contigit sortiri munus Regentiale in aliquo Religionis Collegio.

In posterum etiam idem Diffinitorium cujusvis Provinciæ Vocalium, Magistrorum, & Diffinitorum suorum quos absque expressa Sedis Apostolicæ facultate noviter institui contigerit, requisita ut supra, recognoscere, & examinare teneatur in primo Capitulo Provinciali, & Capitulari Congregationem post eorum institutionem, & illi dumtaxat admittantur ad votum electivum, qui per secreta suffragia ab eodem Diffinitorio approbati fuerint tanquam canonicè instituti.

Prærogativas minores, quibus consuevere Ministri Generales, Fratrum simplicium aliquos declarare graduatos, annuimus concedendas esse illdem Fratribus non solum ob Magisterium Novitiorum, ob meritum operum Musicalium, ad tenorem Constitutionum, verum etiam ob missiones, ob conspicuas conciones, ob curam animarum, ob munus confessorii, ob lecturam Seminariorum & hujus ponderis similia onera spatio duodecim saltem annorum laudabiliter peracta, & hoc ad alliciendum præmio eorum animos qui plerumque fastidiunt talium functionum subire labores.

Verum Provinciæ paternitatem ex merito decernitur indulgendam esse solis Sacre Theologiæ Magistris, non tamen solo titulo laborum, in exercitio lecturarum ad præscriptum Constitutionum, verum etiam titulo Concionum, dummodo quindecim annorum curriculo munus hujusmodi obierint in insignioribus Ecclesiis, super quibus interveniat testimonium Diffinitorii per secreta suffragia exprimentum, non verò per solas subscriptiones, cum aliquando extortas potius quam impetratas esse non ignoremus.

Cum verò in orbita Religionis præcellere etiam censeantur præstantes vitæ sanctimonia, vel regiminis experimento, nostra interesse arbitramur, hos etiam ad Provincialium paternitatem promoveri, quippe qui enituntur, non privato, sed publico velificare commodo, non suæ, sed Religionis ancillari gloriæ, exoratur itaque Sanctitas Sua, ut (abrogata lege posterius lata) jubeat horum etiam habendam esse rationem in distributione quatuor Provincialium Titularium ad pristinam formam Constitutionum Urbanarum.

Porro ad compescendum omnem hujusmodi Prælaturæ, & cujuscumque etiam alterius dignitatis consequendæ in Religione ambitum, eorum maxime quos ad Principum favores confugere non pudet pro consequitione illarum, præter penas in Constitutione 116. Pauli V. fel. rec. comminatas hos similia implorantes suffragia penam etiam excommunicationis latæ sententiæ Sanctissimo reservatæ ipso facto incurrere, subireque decernimus.

Ne de cætero in Provinciis Diffinitorum excessivus sit numerus statuitur, ut in Provinciis primæ classis sint tantum decem, & octo Diffinitores perpetui, secundæ classis duodecim, tertiæ classis novem, quartæ classis sex, declaramus tamen PP. Provinciæ naturales nunquam à Diffinitorio expungendos esse, etiam si plures numero sint; si verò Diffinitorum naturalium minor præscripto sit numerus, ex reliquis Diffinitoribus ob meritum institutis suppleatur juxta eorum antianitatem usque ad præscripti normam calculi, si qui supersint eorundem Diffinitorum ex merito excedentes numerum præfixum, nomen utiq; Diffinitoris retineant, præcedantque simplices Sacre Theologiæ Magistros, non verò suffragia ferant in electionibus, nisi postquam eos Ordine supradicto contigerit subrogari in locum demortui.

Cum etiam hiſce temporibus exceſſivum experiamur numerum Collegialium Laureandorum, decernitur, ut in poſterum in Collegiis Aſſiſienſi, Patavino Bononiſi, & Neapolitano (reliquis in priſtino ſtatu permanentibus) numerus ad duodenarium reducat, quorum ſex tantum antiquiores in fine Collegii ſortiantur Lauream; rigoroſo examini de more ſubjiciantur Baccalauri ad Collegium promovendi, vocatis ſingulis trienniſ, pro quolibet Collegio duodecim tantum, ex quibus ſex peritiores ſeligendi ſunt.

Ad crebras perturbaciones eliminandas ob præcedentiæ controverſias, declaramus inter privatos ubique primum locum deberi Patribus officio Generalatus, vel Vicarii Apoſtolicæ ſuntis, qui uni tantum Superiori (ſcilicet digniori ſi plures adſint) actu præſenti in Conventu, vel Civitate locum cedere tenentur; ſecundum locum, poſt Superiores actu deberi iis, qui fuerunt Generales Ordinis Procuratores in Romana Curia; tertium locum Provincialibus, & Aſſiſtentibus Ordinis officio abſolutis; quartum Patribus Provinciæ ex merito inſtitutis, quibus cedere etiam teneantur, ſi qui urgentiori aliqua ratione, gratioſo Decreto ad paternitatem eam habilitarentur; quintum ſacræ Theologiæ Magiſtris; ſextum Baccalauris Collegialibus, ſi quos aliqua impotentia, contingeret non promoveri ad Magiſterium, cæteris non Collegialibus Baccalauris ab hac prærogativa ſubductis; ſeptimum Patribus ſimplicibus graduatis, ſcilicet patentibus literis à Generali ob meritum decoratis; octavum cæteris non graduatis, ſalvo in quolibet gradu Ordine antianitatis ad formam Urbanarum Conſtitutionum.

Declaratur demum Decretum Urbanæ Conſtitutionis de non admittendo ad probationem, vel profeſſionem ante aggregationem, ita eſſe intelligendum, ut nullus deinceps Novitius ad probationem admittatur, niſi de prævia aggregatione legitime conſtiterit.

Quoniam verò optima rationis urgentia Sacra Congregatio Univerſalis Inquiſitionis aliqualem meritorum æquiparantiam inire nos edocuit, ut prædictum Diſſinitoriale munus in præmium vertatur, pari paſſu, Inſignioribus Miniſtris, Sancti Officii, idcirco in promotione ad Paternitatem Provinciæ Conſultores Inquiſitionis in Curia Romana, Aſſiſtentibus Ordinis æquiparandos eſſe decernimus; Inquiſitores Generales, Regentibus Collegiorum; Vicariis Generales (dummodo Sacræ Theologiæ Magiſtri ſint) Regentibus Gymnaſiorum: Conſultores itaque adinſtar Aſſiſtentium, naturalem Paternitatem Provinciæ, ſui muneris ratione, nanciſcantur; Inquiſitores verò (ſi Patres Provinciæ ex merito inſtituti fuerint antequam onus Inquiſitionis ſortirentur) naturalem pariter Paternitatem novi oneris exercitio conſequantur; ſi verò prius Patres non ex tabant ad Paternitatem tantum ex merito, ad inſtar Regentium, ut præfertur promoveantur; ut autem præmia non contingant præcocia, quæ virtutis incrementa morantur, dictam Paternitatem non ſortiantur præſati Miniſtri, niſi proportionata methodo cum Regentibus, Concionatoribusque Religionis, nempe Conſultor in Curia poſt ſextum, Inquiſitores, poſt duodecimum, Vicarii dicti, poſt decimum quintum ſui oneris expletum annum: ſi autem contingeret horum Miniſtrorum aliquos duplici Miniſterio, intermedio tempore, functos eſſe, ſcilicet Regentis in Religione, & Inquiſitoris, vel Vicarii in Sancto Officio, tunc promiſcuè calculus annorum computetur ab utriuſque muneris functione, itaut defectus præſcripti temporis in primo Miniſterio, ſuppleatur ex ſecundo.

Miniſtri verò inferiores Sancti Officii ab ipſiſmet Inquiſitoribus deputati, æquiparentur tantum Magiſtris Seminariorum, & Patribus ſimplicibus graduatis ut promoveri poſſint, poſt duo-

decimum ſui oneris annum, ad votum electivum in Capitulis Provincialibus, pro electione Miniſtri Provincialis ferendum.

Si quis verò horum Miniſtrorum Baccalaurus ſit, ſtudiſque Scholaſticæ addictus, & in Concursu, & examine pro promovendis ad Collegia idoneus repertus fuerit, alicui Collegio Religionis adſcribatur, diſpenſetur autem à reſidentia Collegii toto tempore, quo juſſus fuerit ſuam alibi navare operam in obſequium Sancti Officii; elapſo autem triennio, pari jure, & methodo cum aliis ejuſdem Collegii Concollegialibus Lauream Magiſterii conſequi valeat.

Nullus demum præſatorum Miniſtrorum ad eas promoveatur prærogativas in retributionis vicem, niſi prius per literas commendatitias, & patentes de Sacræ Congregationis licentia obtentis, ſui Miniſterii laudabiliter functi merita probaverit.

Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, & præſatus Ludovicus Procurator Generalis Decreta hujusmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervatione, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio roborari plurimum deſideret: Nos ipſum Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis, ſuper hoc humiliter porrectis inclinatis, Decreta præſerſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robor adjuicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui quomodolibet intervenerint in eiſdem ſupplemus.

§. 3. Decernentes eadem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaciſſe exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniffimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quocumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores, judicari, & diſſiniſſi debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provincialiarum, & Conventuum quorumvis, & aliis quibuſlibet, etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſerſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem ut earundem præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem proſuſ ſides adhibeatur ubique in judicio, & extra quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Anno Piſcatoris, die 8. Martii 1660. Pontificatus noſtri anno quinto.

Quod

Abſolvit
ratorè à cen-
ſuris.Confirmat
decreta præ-
inſerta.Decretum
irritans.Contrariis
derogat.Tranſumpto-
rum fides.Dat. P. An. 5.
die 8. Mart.